

תיאטרון
באר-שבע

הבימה
התיאטרון הלאומי

על-פי סרטו של דובר קוסאשווילי
עיבוד לבמה מעין אבן
בימוי שיר גולדברג

חתונה מאוחרת

על-פי סרטו של
דובר קוסאשווילי

עיבוד למחזה
מעין אבן

בימוי
שיר גולדברג

דרמטורגיה
שחר פנקס

מוזיקה מקורית
ליאור רונן

תפאורה
ניב מנור

תלבושות
יהודית אהרון

תאורה
זיו וולושין

תנועה
דור אלדר

עיצוב סאונד
אלעד דדון

עוזר במאית
אסף פנחסי

יאשה
צביקה הדר / דוד קיגלר

לילי
אסתי זקהיים

זאזא
מיכאל אלוני / אורי דב יוסף בלופרב

יהודית
יעל אלקנה / דניאל מנוחין

אילנה
הילה שלו

לובה
דוית גביש / מיקי פלג רוטשטיין

בסיק
עמי סמולרצ'יק

מגולי
אביב טומי כרמי

מדונה
**איה זמיר / מיקה פריינטי /
שילה קוסאשווילי**

נגנים
אלן, צביקה ואריאל אלייב

מנהל הצגה "הבימה"
עידו הכהן

מנהל הצגה באר שבע
איציק קריספין

הצגה ראשונה: תיאטרון באר שבע - 04.03.2024 | תיאטרון "הבימה" - 19.03.2024
תודה חמה לדוד אפרמשווילי, מנהל להקת "שלווה", שפתח בפנינו צוהר לתרבות ולריקוד הגיאורגים.

☎ **כשעה ושלושים וחמש דקות ללא הפסקה**

מימין לשמאל: אביב טומי כרמי, עמי סמולרצ'יק, צביקה הדר, מיכאל אלוני,
אסתי זקהיים, דוית גביש מאחור: אלן צביקה ואריאל אלייב

זאזא כבר היה אמור להתחתן: הוא עוד רגע בן 32, ולפי המסורת הגרוזינית עליו להיות נשוי לכלה צעירה ויפהפייה מבית מכובד עם שם טוב בקהילה. הבעיה היא שזאזא פשוט לא רוצה להתחתן. זאת אומרת, לפחות לא עם הכלות הפוטנציאליות שההורים הדואגים מסדרים לו - כי הלב שלו שייך לאהובה סודית שהוא מסתיר מהוריו.

האם זאזא יתמסר לאהבה הטוטאלית? או שמא ייכנע ללחצי המשפחה והמסורת? **חתונה מאוחרת** היא יצירה מרעידת נפש על המלחמה בין מה שמצופה מאיתנו לבין מה שאנחנו רוצים באמת.

הסרט זכה בעשרה פרסי אופיר, ונחשב לאחד מהסרטים הישראליים המצליחים ביותר.

מימין לשמאל: צביקה הדר, אורי דב יוסף בלופרב

פערים אלסטיים

/ דובר קוסאשווילי / מבוא מתוך ספר התסריט **חתונה**
מאוחרת בעריכת שמעון אדף ויעל פרלוב, הוצאת כתר 2002

סיימתי את כתיבת התסריט **חתונה מאוחרת** ועברתי לשלב הבימוי רק לאחר שהייתי משוכנע שאין לי יותר מה לשנות בתסריט, שכל שינוי נוסף רק יזיק לסרט. ובכל זאת, עם גמר ההפקה נתגלו פערים רבים בין התסריט לסרט. ככל שהתסריט טוב יותר הפערים בין התסריט לסרט כואבים יותר. משום-מה הכאב לא הגיע. במקומו הופיעה מין תחושה, שהביאה אותי למסקנה, שעם כל הכבוד לתסריט, ויהיה טוב ככל שיהיה, לסרט יש חיים עצמאיים משלו. יותר מזה, התסריט והסרט, למרות שאין להם חיים אחד ללא השני, ולמרות שהם אמורים להציג זה את זה הכי טוב שאפשר, הם בעצם שני אמצעי מבע שונים, שמאזן הכוחות ביניהם דווקא הוא שקובע את צורתו הסופית של הסרט. לדוגמה: אמא שלי, לילי קוסאשווילי, ששיחקה בסרט את דמותה בחיים, כל-כך התביישה לספר על איך אחותה טינה התחתנה - שהתוצאה לא היתה משביעת רצון, והמונולוג של לילי על הגורל, המתעתע בשכל הישר, נשאר על רצפת חדר העריכה.

אז נכון, צופי הסרט הפסידו את המונולוג, ואולי, הדבר אף פגע בהבנת אחד מנושאי הסרט. אך איזו שחקנית מקצועית היתה מבצעת את התפקיד של לילי כמו לילי עצמה? כך שאת מקום הכאב על העדר המונולוג של לילי תופס התענוג מהליהוק המוצלח של לילי בתפקיד לילי.

הטכנולוגיה, התרבות, החברה והפרט, המשתנים ללא הרף, דורשים ממני, כאמן, לא רק את הרגישות ויכולת ההפשטה של מה שכבר עברתי וראיתי בהווה, כי אם גם את יכולת הניבוי של נורמות בהתהוות שאיש עוד טרם חזה. תביעה המכניסה אותי למלכודת והופכת את חיי לסתירה. מצד אחד, עלי להוריד את המגן, לפתוח מניפה מהצער הגדול עד לאושר המוחלט, ולהרגיש כיצד רגעי השיא, העונג והשפל של הגזע האנושי נוגסים וצובטים בלבי. מצד שני, עלי גם לעמוד מרחוק, מהצד ככל האפשר, נטול רגשות ואדיש כחוצן, שאין

לו ולא כלום עם בני האדם, ולתאר את מה שכבר הרגשתי בלא בלם זעזועים, כאילו הייתי עקר מבחינה רגשית וכאילו הייתי חסר יכולת שיפוט מבחינת טוב ורע ומותר ואסור. כשאני טוען שהסרט **חתונה מאוחרת** אינו סרט אוטוביוגרפי האנשים שמכירים אותי פורצים בצחוק. העובדה שאינני נשוי, העובדה שמשפחתי מעולם לא ארבה לי אצל החברה שלי איננה משכנעת אותם. הם טוענים שהם מכירים אותי ואת החברה שלי ושראו אותי חוזר מפגישות שידוכים יחד עם ההורים. אני מוכן להודות כי הכרתי את הדמויות בסרט מקרוב וזה מה שנתן לי את הכוח לאהוב אותן. ככל שהבנתי את עצמי ואת הסביבה שלי טוב יותר כך הסיכוי שאבין אנשים אחרים הפך גדול יותר, וזאת על בסיס ההנחה שכולנו דומים זה לזה. ככל שעשיתי את הסרט יותר אוטוביוגרפי עשיתי סרט יותר אוניברסלי, וככל שהסרט נוגע בי אישית כך הוא נוגע ליותר אנשים שמעולם לא פגשתי.

מימין לשמאל: צביקה הדר, דוית גביש, אסתי זקהיים

מימין לשמאל: איה זמיר, דניאל מנוחין

שילה קוסאשווילי

מימין לשמאל: אסתי זקהיים, יעל אלקנה, מיקה פריינטי

כשאני קונה דירה הקבלן לא קובע לי מה אעשה בתוכה

רות טון בראיון עם דובר קוסאשווילי,
חודש לפני עליית ההצגה

ש. דובר, האמת היא שעד היום אנשים שואלים ותוהים -
האם הסיפור של **חתונה מאוחרת** הוא אוטוביוגרפי?

דובר: זה שלי במובן שבאמת הייתי הולך לפגישות כאלה
עם ההורים והיתה לי מאהבת מבוגרת ממני.

ש. לכמה פגישות הלכת?

דובר: למספיק...

ש. אז כן עשית בעצם מה שההורים רצו

דובר: ההורים רצו שאתחתן. במובן זה, עשיתי מה שרצו.
אני ילד טוב.

ש. למדת פילוסופיה?

דובר: כן. למדתי ספרות ופילוסופיה באוניברסיטת תל
אביב. ואח"כ למדתי קולנוע.

ש. איך הרגשת כשפנו אליך מתיאטרון באר שבע כדי
לעבד את הסרט לבמה?

דובר: האמת היא, לא תאמיני, יש לי חבר, זוהר לסקוב,
שהלחין את "הופה הולה" ואמר לי כבר לפני שנים, שצריך
לעבד את הסרט לבמה. הוא צפה את זה כבר אז. חיכיתי
וזה הגיע, באחור של 20 שנה.

ש. אני זוכרת שבהתחלה, אתה כתבת את העיבוד
לתיאטרון

דובר: כן. ניסיתי לעבד בעצמי, לשמור על הסרט ולחלק את
הטקסט לקטעים קטעים, בסופו של דבר מעין אבן עשה

את העיבוד ואני אוהב את מה שיצא.

ש. אנחנו חודש לפני עליית ההצגה, איך אתה מרגיש לגבי התוצאה?

דובר: אני מת מסקרנות. או שזה יפגע בי שפתאום זה יהיה מדהים וואוו, או שזה יהיה מאכזב. הכל פתוח. אני מקווה שזה יהיה מעבר לכל הציפיות. לתיאטרון יש עוצמות משלו ואני מקווה שהן תצאנה על הבמה. ויחד עם כל הנאמר, זה יהיה מוזר.

אני זוכר כמה קשה היה לי לביים את הסרט והתחבאתי כל הזמן מאחורי המצלמה. בתיאטרון אין היכן להתחבא. ואני מקווה שהתוצאה תהיה מספיק עוצמתית.

ש. למרות שהסרט חי בעיני רוחך, מן הסתם, כמה זמן לא צפית בו?

דובר: שנים שלא ראיתי אותו באופן מלא. עשינו עותק דיגיטלי לפני כמה זמן, אבל אז עבדתי עליו, לא באמת צפיתי בו.

ש. בעיבוד לבמה שינו את הסוף, איך אתה מרגיש עם זה?

דובר: אני זורם. כשאני קונה דירה, הקבלן לא קובע לי מה אעשה בתוכה. אם אני הייתי מעבד, הייתי כותב את זה קצת אחרת, אבל זה בסדר. אם יש מהות, לא משנה אם תזיז פה ושם. אם הגזע לא נפגע, העץ יהיה חזק לעמוד בכל התהפוכות. אני גם מאמין בכישרון של כל העוסקים במלאכה. במקצוע הזה, אנחנו תמיד מהמרים, עד רגע המפגש עם הקהל, לא יודעים כלום.

מימין לשמאל: צביקה הדר, אורי דב יוסף בלופרב

מימין לשמאל: דוית גביש, אביב טומי כרמי

המשפחה כאטום

/ מתוך הספר "תסריטאות, המדריך השלם
לכתיבת תסריט" / מאת קובי ניב (Kobi-niv.co.il)

זאזא, גיבור הסרט, אינו מנצח ובעצם גם אינו מפסיד. הוא אינו מצליח, אך גם הוא לא לגמרי נכשל. מצד אחר, אין כאן "הפי אנד" על פי המסורת ההוליוודית שעל פיה זאזא היה אמור להתחתן עם יהודית, למרות התנגדות משפחתו, שתתפייס ותשלים איתו לאחר הולדת הנכד החמוד הראשון. מצד אחר, זו גם אינה טרגדיה, שכן ההתנהגות הצפויה מראש, שנכפתה על זאזא מובילה אולי למפח נפש, אך לא לאסון של ממש. **חתונה מאוחרת** אינו מסתיים בניצחון או בהפסד, אלא - כמו בדרך כלל בחיים, אך לא כמו בדרך כלל בסרטים - בתיקו.

אבל האמנם זאזא הוא גיבורו של הסרט, או גיבורו היחיד? האמנם המאבק בין צו האהבה של היחיד לבין צו השידוך של המשפחה הוא אכן הקונפליקט העומד בבסיסו של הסרט? האם זו הדרך היחידה להביט ב**חתונה מאוחרת**, או שמא ניתן לראות את הקונפליקט ואת הדמויות גם באופן אחר? שהרי זאזא, בניגוד למצופה מגיבור קולנועי, אינו עושה דבר כרי לשנות את גורלו. יתרה מזאת, במהלך הסרט הוא אפילו משתף פעולה עם הכוחות הפועלים נגד מה שהוא כביכול רוצה, כלומר עם כוחות השידוך המשפחתיים מצמית אהבתו.

אפשר, כמוכן, לפרש את התנהגותו של זאזא כאילו הוא נכנע בעצם מלכתחילה וללא בל מאבק למשפחתו, שהוא יודע ומעריך שאין לו סיכוי לנצחם לעולם. אולם אפשר גם להעמיד מולה דרך פענוח שונה, שעל פיה לא זאזא, אלא דווקא משפחתו היא גיבורת הסרט.

ראשית, המשפחה היא זו הפועלת, כמצופה מגיבור קולנועי, בכל כוחה לשנות את הגורל שאין היא חפצה בו. שנית, כפי שמורה המבנה, הסרט מסופר מזווית ראייתה של המשפחה, שהיא לפיכך גם המספרת וגם הגיבורה. בדרך זו הסרט גורם לצופים להזדהות עם נקודת ההשקפה של המשפחה המספרת את שעולל לה זאזא בנה הסורר, שיש להחזירו

למסלול התקין, מבחינתה. שהרי בפועל אין ב**חתונה מאוחרת** שום הבדלה או קונפליקט בין זאזא לבין משפחתו. למעשה הם מהווים יחידת יסוד אחת שלמה, כעין אטום של הסדר החברתי, שאינו ניתן לפיצול, להפרדה או לחלוקה. מרכזה של המשפחה הגרעינית הזאת היא האישה האם, האלוהים הכל-יכולה, המפלצת הגדולה, כשהאלקטרונים, כלומר הגברים, נעים סביבה מכוח פעולתם של שני כוחות משיכה קבועים ומנוגדים היוצרים יחד את התא המשפחתי היסודי. כוח משיכה אחד הוא זה הצנטרפוגלי, "השואף להתרחק מהמרכז", כלומר הדוחף את הגברים אל הנשים המושכות, ואילו כוח המשיכה האחר הוא הכוח הצנטריפטלי, "השואף אל המרכז" כלומר המכריח את הגברים לחזור אל נשותיהם ולמשפחותיהם. הכוחות האלה, כפי שניתן לראות בסרט, התקיימו תמיד, קיימים עכשיו ויתקיימו גם בעתיד, ולמרות שהם מאיימים על המשפחה, הם בה בעת גם חלק ממנה. מה שקורה עכשיו לזאזא, קרה קודם לאביו יאשה, לדודו סימון ולאריה התינוקי אוטרי, ויקרה בעתיד לבנו של זאזא. אלה הם החומרים שהמשפחה הזאת בנויה מהם. אם מתבוננים באופן זה על הסרט, ברור מדוע זאזא אינו פועל לאורך כל **חתונה מאוחרת** נגד משפחתו, אלא איתה. זאזא ומשפחתו חד הם. יחד הם מהווים את המשפחה, שהיא – על הכוחות הסותרים המתרוצצים בתוכה- הגיבורה של הסרט.

מימין לשמאל: הילה שלו, אביב טומי כרמי, עמי סמולרצ'יק

מימין לשמאל: יעל אלקנה, מיכאל אלוני

על עיבוד הסרט למחזה

/ מעין אבן

הסרט **חתונה מאוחרת** הוא יצירה כל כך יפה ושלמה, ולפיכך מלאכת העיבוד שלו נראתה לי בהתחלה בלתי אפשרית: מי אני שאפלוש ליצירה הזאת ואגע בה? כשצפיתי בסרט לראשונה הלב שלי דלף עוד ועוד דמעות, ושאלתי את עצמי איך הסיפור הזה, שלכאורה מאוד רחוק ממני, עדיין מרגיש כל כך קרוב. ידעתי שהשאלה הזאת נעשית הרבה יותר דחופה עכשיו כשמופקדת עליי האחריות לעבד את הסרט: איך הסיפור הזה על משפחה אחרת לגמרי ועל עדה אחרת לגמרי ועל תקופה אחרת לגמרי בכל זאת מרגיש כל כך אישי? מה זה הקסם הגאוני של דובר קוסאשווילי שטמון בסרט, כך שירגיש כל כך אישי לכל מי שצופה בו? איך אדאג שהקסם הזה לא יילך לאיבוד בעיבוד?

חזרתי אל הרגעים הלופתים והמחניקים ביותר בסרט ודרשתי מעצמי לפענח את הצופן שלהם, והתברר לי שהמאבק שמגולם בסרט, הוא מאבק שנכון לכל אדם מכל עדה ומכל תקופה: המאבק בין מי שמצפים ממני להיות לבין מי שאני באמת רוצה להיות. ומה שכל כך כואב ויפה במאבק הזה הוא ששני הצדדים שבו צודקים וטועים באותה מידה, ולכן המאבק יימשך לנצח; אם נבחר רק בעצמנו אנחנו עלולים לאבד את הקהילה שלנו, ואם נתאים את עצמנו רק לציפיות הקהילה שלנו אנחנו עלולים לאבד את עצמנו. אחרי שמצאתי בתוכי את המאבק הזה, יכולתי לגשת לשאלה הבאה: איך מבטאים את הסיפור הזה על במה? שחר פנקס (הדרמטורגית) שליוותה את תהליך העיבוד העניקה לי בתבונתה עצה נפלאה: את מה שהסרט מראה בכוח העדשה, אנחנו מראים בכוח המילה.

בסרט לפעמים מספיק תקריב של מצלמה בשביל לגלות עולם ומלואו, ואצלנו על הבמה אנחנו מחפשים משהו שהוא כמעט הפוך לתקריב, אנחנו רוצים לדלות מנשמת הדמויות את סודותיהן הכמוסים ולהוציא אותן החוצה, כמה שיותר

החוצה, להעניק לסודות קול חזק שיהדהד באולם כולו ובלבבות של כל אחד ואחת בקהל. עם העצה הזאת התחלתי לגשש בזהירות ובעדינות את דרכי בעולם העצוב והמצחיק והמבעית והמרהיב שברא דובר קוסאשווילי וביקשתי בנימוס מכל אחת ואחת מהדמויות לשבת איתי רגע ולגלות לי את כל מה שהיא מסתירה.

לפעמים, כאשר מה שכתבתי הרגיש כפוי ומאולץ, הסיפור היה כמו זאזא (גיבור הסרט) ואני הייתי כמו ההורים שלו, כי בעצם הכרחתי את הסיפור להיות מה שאני רוצה שהוא יהיה, ולא מה שהוא באמת. היו גם רגעים הפוכים, שאני בעצמי הייתי זאזא, והסיפור, כמו ההורים, דחק בי לכתוב את מה שהוא רוצה שייכתב, אבל לא את מה שאני באמת רוצה לכתוב. ופתאום היו גם רגעים של חסד ביני לבין הסיפור, כמו מעשה של אהבה, רגעים שהצלחנו להבין אחד את השני באמת.

שילה קוסאשווילי

מיקה פריינטי

לכתוב מוזיקה גיאורגית

/ ליאור רונן, יוצר המוזיקה להצגה

כאשר שיר גולדברג, במאית ההצגה, פנתה אליי בבקשה להלחין מוזיקה לעיבוד הבימתי של "חתונה מאוחרת", הופתעתי והתרגשתי. זכרתי את הסרט, וידעתי שהוא עוסק בחברה הגיאורגית, על כן היה לי ברור שבהצגה שנוגעת בתרבות סגורה ועוסקת במסורת, יש להשתמש במוזיקה אותנטית ככל האפשר. ואני, אם להשתמש בלשון המעטה, לא התחנכתי על ברכי המסורת הגיאורגית. יחד עם זאת, אחד הדברים האהובים עלי בתחום יצירת מוזיקה לבמה הוא היכולת להמציא את עצמי מחדש ו"להתחפש". בין אם אני מלחין ג'אז פוסט מודרניסטי ובין אם אני מחבר מוזיקה שבטית אפריקאית. לצורך כך, וכדי לא לטעות, האזנתי שעות רבות למוזיקה גיאורגית וגיליתי מוזיקה בעלת עושר תרבותי רב. מוזיקה אינסטרומנטלית וקולית הנשענת על מקצבים מאד אופייניים לה, על כלי נגינה אותנטיים ובעלת עומקים רגשיים רבים, המזכירה במידה רבה מוזיקה צוענית, מקצבים צפון אפריקאיים ואפילו מוזיקת כליזמר.

גם בתוך המוזיקה הגיאורגית גיליתי ז'אנרים שונים ומגוונים, כך למשל המוזיקה של יהדות גיאורגיה לא נשמעת כמו המוזיקה הכפרית, או המוזיקה העכשווית שנשמעת אחרת לחלוטין וכן הלאה.

מהרגע הראשון ידענו שאנחנו רוצים להשתמש בנגנים חיים (משפחת אלייב המוכשרים) כשבעצם התחלנו מסוף ההצגה, שהוא מסיבת החתונה המסורתית והנגנים שישתתפו בה. אבל כשהאזנו לפסקול הסרט גילינו שהרגעים המוזיקליים בו הם מעטים, ואנחנו רצינו לשלב את המוזיקה והנגנים כשחקנים נוספים בהצגה ולכל אורכה בצורה דומיננטית. לכן היה עלינו להבין ולפצח בכל רגע בהצגה מה תפקיד המוזיקה ומה תפקיד הנגנים בתוכה. לפעמים הם חלק מהדרמה (כמו בתמונת השידוך הראשונה) וממש משמשים כשחקנים נוספים ולפעמים הם חיצוניים להתרחשות, כמו משקיפים על הסיטואציה מרחוק. לפעמים המוזיקה מספרת לנו על הרבדים העמוקים בנפש הדמויות ולפעמים היא מייצגת את המסורת ואת המשפחה, שיכולות להיות נוקשות ואף אלימות.

לכל אורך העבודה, היה לי ברור שברצוני לשלב גם מוזיקה ווקאלית בהצגה, האזנתי רבות לשירת גברים גיאורגית, הנשענת על הרמוניה מערבית אך לפעמים מכילה דיסוננטים חריפים למדי. ובנוסף שילבנו גם שיר אותו מבצעת השחקנית הילה שלו בתפקיד אילנה, בסצינה שהיא אולי הקשה ביותר במחזה וזו הפעם הראשונה בה אנחנו שומעים את השפה הגרוזינית, שהיא חלק כל כך מהותי מהתרבות. מימד נוסף שלא יכולנו בלעדיו הוא המימד הקצבי, שמגיע לשיאו בקטע התופים הווירטואוזי לקראת סוף ההצגה.

תהליך העבודה עם הנגנים היה ארוך יותר מתהליכים אחרים, על אף שהחומרים המוזיקליים נכתבו יחסית מהר ונלמדו על ידם אפילו מהר יותר, הבחירה וההתאמה של הנושאים לכל חלק בהצגה לקחה זמן ונעשתה תוך הקפדה ומיצוי הדרמה בכל חלק וחלק, כשלפעמים המוזיקה מלווה ותומכת בהתרחשות הבימתית ולפעמים היא עומדת בניגוד מוחלט אליה.

התוצאה, בסופו של דבר, היא סיפור נוסף אותו מספרת המוזיקה בהצגה, סיפור הנותן דרור לעולם הרגשי הסוער של הדמויות שלעיתים לא זוכות להביע אותו בעצמן. אני, כיוצר, ש"נאלץ" כל פעם להמציא את עצמו מחדש, הצלחתי דווקא בתוך ה"תחפושת" המוזיקלית הזאת, למצוא דרך להביע את עצמי בצורה אותנטית ועמוקה ולהגיע למקומות חדשים ומפתיעים שכנראה לא הייתי זוכה להם בשום דרך אחרת.

על סגנון התנועה בהצגה / דור אלדר

כמה מילים על סגנון הריקוד הגאורגי המסורתי- סגנון זה מאובחן בטכניקה שמזכירה מאד בלט בשילוב אמנויות לחימה שונות. ההפרדה בין הגברים לנשים מאד ברורה בכל פרמטר. תנועות משורטטות, קפדניות ורמה טכנית מאוד גבוהה אצל הרקדנים המקצועיים. הריקוד הגאורגי נחשב לחלק בלתי נפרד מהמסורת של העדה וקיים באירועים רבים של שמחות משפחתיות חשובות וגם כ"ריקודי רחוב חובבניים" עד היום.

בהצגה, בחרנו לקחת את הסגנון האותנטי, המורכב משילובים של כוח ורוך מאוד ברורים (שחור ולבן) ולשלב בתוכו סגנון מודרני יותר כדי לשבור את הקווים הללו. בסגנון הגאורגי המסורתי, תפקיד הגברים יבטא, כמעט תמיד, תחושה של כוח, גבריות ועוצמה לעומת הרוך, הנשיות והעדינות אצל הנשים. במקרה זה, השתמשנו בתבניות הקלאסיות של הסגנון ובשבירה שלהן, לרגעים, כדי להראות את עולמן הפנימי של הדמויות בהצגה.

במקביל, בחרנו להראות את כל המעלות של סגנון הריקוד הגאורגי וכמה יופי וחוכמה יש בו, לצד הנוקשות המאפיינת אותו. נצלול יחד אל תוך מחשבותיהן ה"אסורות" של הדמויות באמצעות יציאה מהקווים וחזרה לחיים האמיתיים.

דיאלוג עם המסורת במשפחות של עולי גאורגיה בישראל

/ פרופסור רחל שרעבי / ראשת החוג
לסוציולוגיה המכללה האקדמית אשקלון

יהודי גרוזיה שעלו לארץ בגל העלייה הראשון בשנות השבעים הקפידו לשמור על מנהגיהם המסורתיים, כולל טקסי החתונה. הריכוז המשפחתי והקהילתי שלהם סייע בידם לשמור על קשרי משפחה הדוקים וזהות אתנית חזקה בחברה הקולטת. הממצאים מראים שבשנות השבעים והשמונים, התחתנו העולים בדרך כלל בינם לבין עצמם, והמשיכו לקיים את רוב המנהגים של טקסי החתונה המסורתיים. רוב החתונות התקיימו בבית של הורי הכלה, ולפיכך היה הטקס נתון לשליטת המשפחה שארגנה אותו לפי המסורת היהודית הגאורגית. אולם שינויים בתנאי החיים הגיאוגרפיים, הכלכליים והאחרים, וכן המפגש של הדור הצעיר עם נורמות תרבותיות חדשות, הובילו לפתיחת תהליך של סינקרטיזם (מיזוג ושילוב של תרבויות) שונות זו מזו או אפילו מנוגדות) הכרוך בעיבוד, בהתאמה של סמלים ונוהגים מסורתיים לתרבות החדשה ובאימוץ תכנים חדשים. ביטוי מרכזי לתהליך זה היה המעבר של חלק מהטקסים אל אולם אירועים, שבו התאפשר לבני הזוג להיות משוחררים יותר מפיקוח משפחתי.

עולי הגל השני מגאורגיה, בשנות התשעים, הגיעו לחברה שבה החלה להתפתח תפיסה רב-תרבותית בקליטת העולים. אולם גם הם נאלצו להתמודד עם התפיסה הסטריאוטיפית אצל קובעי מדיניות הקליטה. כיום עולים אלה וכן בני הדור השני והשלישי משתלבים ומקובלים יותר בחברה הישראלית, אך היעדר ההכרה בזהותם התרבותית מחזק אצלם יחסי התקשרות משפחתיים וקהילתיים, שימור מנהגים וזהות טרנס-לאומית.

הממצאים מעידים שמשנות התשעים ועד היום מתגבש יותר תהליך סינקרטיזם בטקסי החתונה של עולי גאורגיה,

והוא מהווה פתרון של פשרה במצבי קונפליקט בין דוריים ובין עדתיים, שהופכים להיות שכיחים יותר בעדה הגאורגית. בתהליך זה לא נמצא הבדל בין צאצאי משפחות עולי הגל הראשון לשני.

הביטוי המרכזי לתהליך הסינקרטיזם הנבנה הוא העתקה של כמעט כל טקסי החתונות לאולם אירועים, תוך דחיקת מרכיבים אתניים. עם זאת הצעירים אינם מוותרים על מנהגים מסורתיים, כמו ניהול הטקס בשפה הגאורגית, מאכלים, מוזיקה וריקודים גאורגיים. רבים מהזוגות כיום אף בוחרים להתגורר בסמוך למשפחה הגאורגית. תהליך הסינקרטיזם שנבנה בטקסי חתונה מעורבים, שהופכים להיות שכיחים יותר בעדה הגאורגית, מבטא לא רק בחירה עצמית של הצעיר הגאורגי, אלא גם בחירה הלוקחת בחשבון את משפחת המוצא השונה של בן הזוג. ההתרשמות היא שבטקסים המעורבים מופיעים פחות אלמנטים גאורגיים ויותר ישראליים מאשר בטקסים שבהם החתן והכלה הם גאורגיים.

באופן כללי אפשר להסיק מהחומר האתנוגרפי, שזהותו של הצעיר הגאורגי אינה כפויה לאביו ולסבו כמו בגאורגיה, ובמידה רבה כמו בישראל, בעשורים הראשונים לקליטה, אלא הוא מערער באופן מסוים על ההיררכיה המסורתית ומרשה לעצמו את זהותו, היינו את החלקים מהמסורת שהוא רוצה לשמר. התוצאה היא וריאציה של סינקרטיזם טקסי המדגים את הריבוי של מיקומים חברתיים ואת מסלולי הבחירה וההסתגלות של מהגרים, כמו גם את ריבוי התצורות של החיים המודרניים עצמם.

מבחינת הצעיר הגאורגי, המשמעות של החירות האישית שלו לפרש ולעצב את המסורת היא שהוא הופך אותה בתהליך דיאלוגי לנוכחת ולמשפיעה על הזהות בהווה. הבחירה האישית אף מהווה הוכחה לכך שהוא הפנים את המודרניות, שכן אחד ההיבטים המרכזיים שלה הוא חירות האינדיבידואל לבחור את מסגרות המשמעות האישיות והקבוצתיות, ולעצב את זהותו בתהליך מתמיד.

יש להדגיש כי הדפוס הסינקרטי הגאורגי אינו סינקרטיזם מובנה הנוצר מערבוב ממוסד ומחייב של מנהגים, אלא הוא סינקרטיזם בהתגבשות, שהוא תוצר של אלתורים שונים ובלתי פורמאליים. מעניין יהיה לבדוק את השאלות: איך יתפתח התהליך הזה ואילו מרכיבים טקסיים יעברו למשפחות הגאורגיות החדשות?

מימין לשמאל: מיכאל אלוני, אלן אלייב, צביקה הדר, אסתי זקהיים

דובר קוסאשווילי קולנוען

נולד ב-8 בדצמבר 1966 באוני (וני), גאורגיה. מאז קיץ 1972 מתגורר באור יהודה. נשוי למאיה, אב למדיאה, רנה ושילה, שחקן (מטומטמת, מלכות, מעילה ועוד), תסריטאי ובמאי. אוהב להוציא את הכלב לטייל ולשמוע פודקאסטים של ד"ר הנרי אונגר.

פילמוגרפיה:

חתונה מאוחרת (2001, תסריט ובימוי) פיצ'ר ראשון, זכה ב-9 "פרסי אופיר", ביניהם: פרס התסריט הטוב ביותר, פרס הבימוי הטוב ביותר ופרס הסרט הטוב ביותר. הוצג בפסטיבל קאן, זכה בפרס הסרט הטוב ביותר בפסטיבל קייב, זכה בפרס הסרט הטוב ביותר בפסטיבל סלוניקי וזכה להפצה בינלאומית במדינות כמו צרפת, איטליה, אנגליה וארה"ב.

מתנה משמים (2003, משחק, תסריט ובימוי) **הדו קרב** (2008, בימוי) עיבוד לנובלה של אנטון צ'כוב. הפקה והפצה אמריקנית.

התגנבות יחידים (2010, תסריט ובימוי) עיבוד לרומן של יהושע קנז.

רווקה פלוס (2012, תסריט ובימוי)

זוג-יונים (2017, תסריט ובימוי)

קצפת ודובדבנים (2019, משחק) זוכה פרס אופיר לשחקן המשנה הטוב ביותר

הענקים של אי הפסחא (2023, תסריט ובימוי) מיומנו של מפצל דירות (2024, בימוי) יעלה לאקרנים באביב.

מעין אבן עיבוד הסרט לבמה

תל אביב, 1994. למד במסלול ללימודי בימוי בסמינר הקיבוצים ובמגמת תיאטרון בתיכון תלמה ילין.

השתתף בתכניות: נקודת פתיחה לפיתוח מחזות, נקודת קצה להכשרת במאים ו-החממה ליצירות ביכורים של תיאטרון הבית. בין יצירותיו: המחזמר הסוף בצוותא(כתיבה משותפת עם המוזיקאי גיא וינטרוב ובימוי, זוכה בפרס הצגת השנה ובמאי השנה בקיפוד הזהב 2021), דור בא בתיאטרון הבית(כתיבה, משחק ובמאי שותף עם נעה וגנר), אופרת הרוק הנסיכה אבנר(כתיבה ובימוי, זוכה בפרס "ההצגה הנבחרת" של קיפוד הזהב לשנת 2020), אשכבה ב-National School of Drama בניו דלהי, הודו (בימוי המחזה של חנוך לוין), פ.י.ת בפסטיבל עכו 2022(בימוי, עיבוד ומוזיקה מקורית, על פי מחזה של נתן אלתרמן), אהבה בפסטיבל נקודת קצה 2021(בימוי ועיבוד על פי מחזה של שרה קיין), הבלחות בפסטיבל תמונע 2019(בימוי, כתיבה ומוזיקה מקורית), בסדר גמור – טרגדיה (כתיבה, בימוי ומוזיקה מקורית, עבודת גמר בסמינר הקיבוצים), איך להיות מאושרים ב-10 שלבים בפסטיבל תיאטרונטו 2018 ובפסטיבל מרכז הבמה 2017 (כתיבה ובימוי), החדירה(חממת הביכורים של תיאטרון הבית 2017(כתיבה). שיריו וסיפוריו פורסמו בבמות שונות כמו, מדור תרבות וספרות של עיתון הארץ, כתב העת הו!, מוסף 24 שעות של עיתון ידיעות אחרונות, מגזין טייםאאוט.

שיר גולדברג בימוי

נולדה וגדלה בחדרה. למדה בתיכון במגמה לאמנות פלסטית. שירתה ביחידת ההסרטה של חיל האוויר. בוגרת תואר ראשון ושני במסלול בימוי (MFA), מטעם הפקולטה לאמנויות באוניברסיטת תל אביב (2005). מאז פברואר 2019, מנהלת אמנותית של תיאטרון באר שבע ומנהלת פדגוגית-אמנותית של "גודמן - בית ספר למשחק בנגב".

בין עבודותיה בבימוי: ת' באר-שבע: בימינו לא יוצאים לדו-קרב, הבא אחריו, דרך השלום, כולם היו בני, חתונה מאוחרת. ת' הבימה: אדם לא מת סתם, המאהב, אבא גוריו, סיפור פשוט. שמשה כבמאית בית בת' החאן: פונדק הרוחות, בדמי ימיה, חלום ליל קיץ (פרס התיאטרון לקומדיית השנה, 2019), כנרת כנרת, האדרת, תהלה. ת' גשר: מסעות אודיסאוס. פסטיבל ישראל: היי יפה (קברט מוזיקלי מקורו), אבא שלי לא ציפור. התזמורת הפילהרמונית: במאית סדרת הקונצרטים הפילהרמונית בג'ינס. עבודות נוספות: דון ג'ובאני(בית הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה), חושים (תמונע), זמן אמת (בית צבי), פרסאוס ומדוזה (המשכן לאמנויות, אוניברסיטת חיפה), פונדק הרוחות (הסטודיו מיסודו של יורם לוינשטיין), עשב השדה (בית צבי), Walk(wo)man (אישלכת, פסטיבל עכו). **זוכת פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה 2014, בתחום הבימוי.**

ניב מנור עיצוב תפאורה

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב.

בין עבודותיו: בוגד, דרך השלום, ארוחה עם אידיוט (ת' באר שבע), מחוברים לחיים, קרום, שורת המקהלה (ת' הקאמרי), קב"ן, גבעת חלפון אינה עונה, מי מפחד מווירג'יניה וולף? התקווה, לבד בברלין, יחסים מסוכנים, עשר דקות מהבית, יהוא, אלוהים מחכה בתחנה, השבועה, לא אשנא (ת' הבימה), נבוקו, טוסקה, אורפיאו ואאורידיצה, מאדאם באטרפליי, החטיפה מההרמון, חליל הקסם, סינדרלה (האופרה הישראלית), רודף העפיפונים, חוות החיות (ת' גשר), אוסלו, הפרדס, אמא שלו, אהבה זה לא הכל, משחקים בחצר האחורית, תפוחים מן המדבר, זוג, טריאז' (ת' בית ליסין), הקומיקאים, צניחה חופשית (ת' חיפה), פר גינט (אנסמבל עיתים).

יהודית אהרון עיצוב תלבושות

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות בוילנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב. זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב תלבושות 2017 ו-2014, פרס לעיצוב תלבושות של תיאטרון ילדים ונוער 2017, פרס לעיצוב התלבושות של פסטיבל חיפה הבין לאומי להצגות ילדים 2018, פרס היוצרת המצטיינת של תיאטרון באר שבע 2018, פרס קיפוד הזהב 2021 לעיצוב תלבושות ופרס על שם ארנון אדר.

בין עבודותיה בעיצוב תלבושות: יבגני אונגין, הנוודים, משפט חוזר, האם, אורסטיה, גוליבר, הרצל אמר!, ואסה, בין לילה ובין שחר(ת' גשר). הדירה של רוזה, כלוב העליזים, הלוויה חורפית, סוליקא, בימינו לא יוצאים לדו קרב, הורים איומים, בית ברנרדה אלבה, פרח השכונות, נורה, למה לא באת לפני המלחמה(ת' באר שבע). נפוליון חי או מת, הנשים העליזות מוינדזור, גן הדובדבנים, אהובת הדרקון, חוקר פרטי(ת' החאן). מקווה, המלך ליר(ת' הבימה). טימון בן אתונה, פר גינט, הרצל, הדיבוק, המלך הולך למות, שלוש אחיות (אנסמבל עיתים). דוד וניה, השיבה, מעשייה מגונה, מסע בין חלמונים, בעל למופת, נתן החכם, מאה(ת' הקאמרי). דוכסית של אמלפי(ת' חיפה). לילה אחד מרקוביץ, סיבת המוות, טניה עולה חדשה(ת' בית ליסין). דוט והקנגורו, מלכת השלג(ת' ילדים ונוער באר שבע). היידי בת ההרים, מומו, הכיתה המעופפת(ת' המדיטק). מותק של פסטיבל 19, 2016. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה: דבר על מקום המצאם, עושה כרצונו, הדה גבלר(ת' הבימה). קן הקוקייה, הכול אודות חווה, הכול בגן, בין חברים(ת' באר שבע). בין עבודותיה בעיצוב תפאורה ותלבושות: חתונת הדמים, סליחות(ת' באר שבע). חתונה בשעת מגיפה(ת' החאן). כוכבים תועים (יידישפיל).

ליאור רונן מוזיקה מקורית

מלחין, מעבד ומנהל מוזיקלי, נגן קלרינט ופסנתר. בוגר האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, במחלקה למוזיקה רב תחומית. בוגר מצטיין של מגמת התיאטרון בתיכון תלמה ילין.

בין עבודותיו: הלחנה- אביבה אהובתי, מלאכת החיים, את שאהבה נפשי, מעבר לדלת, גלבי, בקשתה האחרונה של רווקה, דבר על מקום הימצאם (ת' הבימה). טייבלה והשד (ת' החאן). המחליפה, מר גרין (ת' בית לסיין). כראמל 2 ותעלומת הילד ויש, מעלה קרחות, כראמל, טביעת האצבע של איל, היפה והחיה, בנעליו, שבעת הגמדים ושלגיה, עלי בבא וארבעים השודדים, מולאן, אי המטמון (ת' אורנה פורת). בגדי המלך החדשים, הענק וגנו, אליס בארץ הפלאות, זה בראש שלך, ילד הטבע, נקודות של אור, פצפונת ואנטון, מול כולם, מכתבים לאחי (ת' השעה הישראלית). אל עצמי, מר זוטא ועץ התפוחים (ת' ארצי לילדים ולנוער). דון קישוט (ת' המדיטק), בן המלך והעני (ת' הספרייה). עיבודים וניהול מוזיקלי: לילות ברודוויי, השנה היפה בחיי, אידה, הכבש הששה עשר, עוד חוזר הניגון, מאמא מיה, מצדה 1942, Motel סוף העולם, אביב מתעורר, גבעת חלפון אינה עונה, סיפור אהבה בשלושה פרקים, עלובי החיים (ניצוח ותזמור למקלדות), גבירתי הנאווה (ניצוח ועיבודים), אם יש גן עדן, מונוגמיה, ארוחה עם אידיוט (ת' הבימה). שלום לך ארץ (ת' הקאמרי). הכתובה, פרפרים בראש, ביילי שוורץ (תזמורים, ת' חיפה). צומת וולקן (ת' באר שבע). סאלח שבת (ת' ארצו). א יידישע מאמע, נשמה צוענית, מונולוגים מהקישקע (ת' היידישפיל). זוכה פרס הבימה ליוצר מצטיין מטעם קרן אלה דן לשנת 2022. זוכה בפרס המוסיקה בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2021. זוכה מלגות קרן התרבות אמריקה ישראל 2003-2006.

שחר פנקס דרמטורגיה

בוגרת תואר שני בבימוי, החוג לתיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. שמשה כדרמטורגית בית של תיאטרון הבימה, כיום דרמטורגית בתיאטרון הקאמרי.

בין עבודותיה כמחזאית: בשר גבירותי ורבותי (אנסמבל הרצליה), אבא שלי לא ציפור (פסטיבל ישראל). אדם לא מת סתם, המאהב, אבא גוריון, סיפור פשוט, לבד בברלין, ארץ חדשה בשיתוף שי פיטובסקי (ת' הבימה). בין עבודותיה כדרמטורגית: הסוחר מוונציה, לא אשנא, הקמצן, סימני דרך, מיקה שלי (ת' הבימה), תהלה, האדרת, בדמי ימיה. כנרת כנרת, חלום ליל קיץ (ת' החאן), הוא הלך בשדות (ת' בית ליסין), בימינו לא יוצאים לדו קרב, הבא אחריו, הדירה של רוזה בשיתוף איה קפלן. דרך השלום (ת' באר שבע), אורסטס ואלקטרה-משפט רצח (ת' לאומי קפריסין). פרסים: **מחזאית השנה' על ההצגה "אדם לא מת סתם" 2013, פרס רוזנבלום למחזאית 2014.**

דור אלדר עיצוב תנועה

כוריאוגרפיה ועיצוב תנועה לתיאטרון.

בין עבודותיו: אלאדין והנסיכה יסמין - המחזמר לחנוכה 2018, עבודות כוריאוגרפיה בבתי ספר למשחק כגון קברט, כנר על הגג, נשים על סף התמוטטות עצבים, רומיאו ויוליה, הלילה ה-12.

בתקופת הקורונה יצר את הווידאו דאנס "project 3", שהתקבל לפסטיבלים בעולם: "Los Angeles Dance short film festival 2021", "Reeling: dance on screen Canada", "Filmfest by rouge dancer". עיצב תנועה בקליפים לזמרים ופרסומות לטלוויזיה. לדור סגנון תנועה הייחודי לו והוא מעביר אותו בסדנאות רבות בישראל ובחו"ל.

זיו ולושין עיצוב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בתיאטרון.

בין עבודותיו: אח אח בום טראח, סיפורי גילגמש (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2003, 2009) | אישה בחולות (זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2006), נשים זרות (זוכה פרס התאורה בקיפוד הזהב 2007, ת' יפו), ארץ חדשה, הקמצן, סיפור פשוט, לבד בברלין, 1984, עקומים, גבעת חלפון, ז'אקופנה שלי (הבימה) | הקסם של אורנה (זוכה פרס תאורן הצגות הילדים 2011, ת' אורנה פורת) | אורפיאו, חליל הקסם (האופרה הישראלית) | ערבה (זוכה בפרס התאורה בקיפוד הזהב 2012, ת' נוצר) | המכשפה בבית ממול (זוכה פרס התאורה פסטיבל חיפה 2012), מלאכת החיים, הר לא אז (זוכה פרס התיאטרון 2016, המדיטק) | מלך הכלבים, הסודות, אוסלו, לילה אחד מרקוביץ, בין המילים (בית לסיון) | חמור שכולו תכלת, הקומיקאים (ת' חיפה) | המחברת הגדולה, חוות החיות (ת' גשר) | רק אתמול נולדה, רומאו ויוליה, גרין מייל, בימנו לא יוצאים לדו קרב, האפקט, אחד משלנו (ת' באר שבע) | קרום, זה אני (ת' הקאמרי) | מלכת השלג (זוכה פרס הצגות הילדים 2017, ת' לילדים ונוער באר שבע).

אסף פנחסי עוזר בימאית

בוגר בית הספר למשחק גודמן.

בין תפקידיו: הצמא והרעב, פרויקט גמר במסלול בימיו בסמינר הקיבוצים. אינסטינקט בסיסי (צוותא). הסלאם הגדול (רידינג). הפקות קומיות בחיל הים (במאי כותב ושחקן). פלאשבאק (ת' פלייבק). רסיסים (בימיו). בקולנוע: אנחנו צריכים לדבר (סרט גמר סם שפיגל), בחזרה (סרט גמר אוניברסיטת תל אביב). פרסים: זכייה בפסטיבל מטעם עיריית ירושלים על ביצוע מחודש לשיר "התחדשות". זוכה תחרות מונולוגים קומיים מטעם אגודת יידי תיאטרון באר שבע.

אלעד דדון מעצב סאונד

מעצב סאונד בתיאטרונים הרפרטואריים

מיקי פלג רוטשטיין

צביקה הדר יאשה

שחקן, קומיקאי ומאנשי הטלוויזיה האהובים והמצליחים בישראל. בוגר לימודי תיאטרון ומשחק באוניברסיטת תל אביב.

בין תפקידיו בתיאטרון: חפץ (ת' הבימה), ברנשים וחתיכות (ת' בית ליסין). יצר, שיחק, הנחה והפיק פורמטים ותוכניות טלוויזיה רבות, ביניהן: הקומדי סטור, שמש, כוכב נולד, בלו נטלי, לצבי יש בעיה. בקולנוע: עפולה אקספרס, לרוץ על החול. בימים אלו משחק בתיאטרון הלאומי הבימה, מגיש את "המשחק המרכזי" בערוץ הספורט ומופיע

על הבמות עם מופע הסטנד אפ המצליח שלו.

אסתי זקהיים לילי

שחקנית תיאטרון, קולנוע וטלוויזיה. בעלת תואר ראשון בתיאטרון (אוניברסיטת תל אביב) ותואר שני בהנחיית קבוצות בשילוב אמנויות (אוניברסיטת בוסטון, לסלי קולג'). למדה פסיכודרמה למטפלים ועשתה שנת לימודים השתלמות לשחקנים מקצועיים בלונדון (A.L.R.A). ב-2023 התמנתה לראשת מסלול משחק ויצירה למסך בבית הספר לאמנויות הקול והמסך במכללת ספיר.

בין תפקידיה: סבתא סורגת (פרס השחקנית המצטיינת, בפסטיבל הצגות ילדים הבינלאומי בחיפה 2022), מהפכניות (אנסמבל אספמיה), הקהל מתבקש לעמוד (פסטיבל עכו 2020), הרוכבים אל הים (אנסמבל כאן 2022), 5 דקות ארוכות (ת' השחר), צל של אישה, בכורה (ינואר 2023). שימשה כיו"ר שח"ם - ארגון השחקנים והשחקניות בישראל, חברה בוועד המנהל של שח"ם ושימשה כחברת מועצת הקולנוע כארבע שנים. מלמדת בימיו והדרכת שחקנים ב"מעלה", ירושלים ובמכללת ספיר ולימודי משחק ב"טכניקה". מתנדבת באקי"ם, מופיעה עם קבוצת "תיאטרון אחר" בהצגה נייר צלופן עם שחקנים מקהילת אקי"ם, מתנדבת בעמותת לילך, מועדוניות לילדים בסיכון. קיבלה את אות המתנדב של שר העבודה והרווחה ל-3 דורות, יחד עם אמה ורדה זקהיים, יו"ר עמותת לילך ועם סבא משה פרנקל ז"ל שהיה ממייסדי מ.ד.א. בארץ ואחד המתנדבים הראשונים בת"א ובארץ לכבוד 50 שנה למדינה. השתתפה בטיפול נמרץ, אליפים, רוקדים עם כוכבים. זוכת שני פרסי אופיר, על תפקידיה בסרטים עפולה אקספרס ולילסדה ומועמדות לפרס שחקנית על הכוכבים של שלומי והשתיקה של שמי זרחין 2022. זוכת פרס תא הביקורת, על תפקידה בסרט עפולה אקספרס.

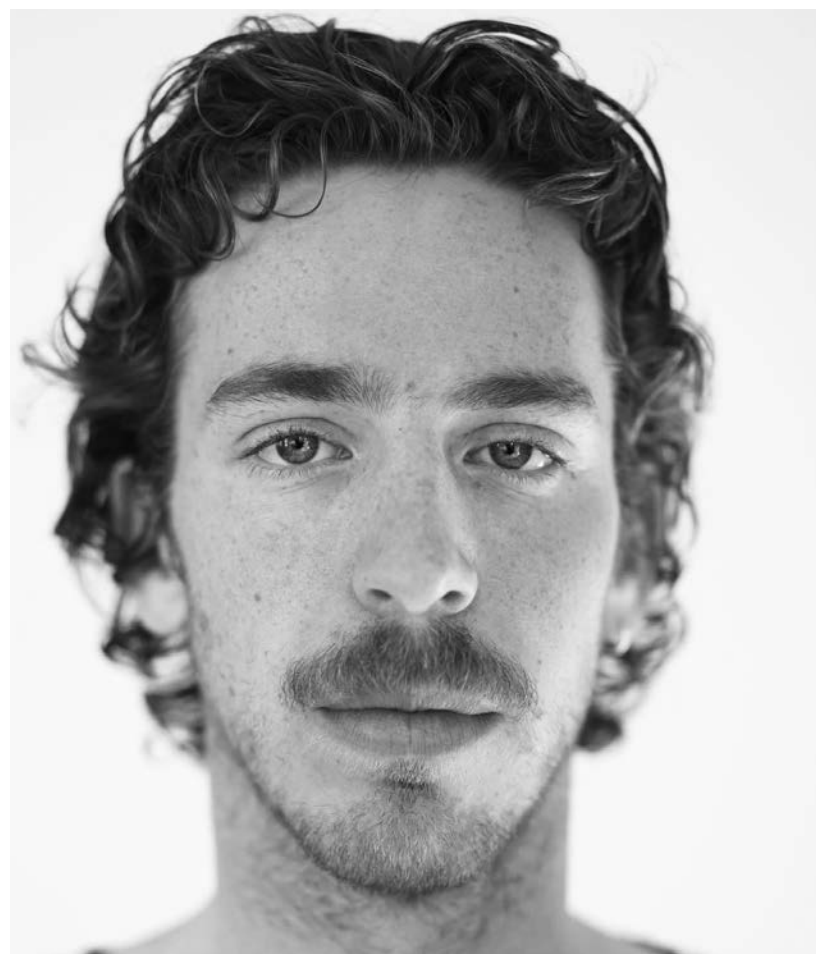
מיכאל אלוני זאזא

בין תפקידיו בתיאטרון: עקומים, שייקספיר מאוהב (ת' הבימה), המון רעש על לא כלום, בוגד (ת' באר שבע), אינגעלע (ת' מראה), הפושעים החדשים (ת' הקאמרי), שרופים (ת' יפו). בין תפקידיו בקולנוע: תכנית א' (2024), המזח (2023), אוהב אותך צ'ארלי (2022), נתראה בשמחות (2021), ואז היא הגיעה (2017), אנטנה (2017), אין בתולות בקריות (2016), מקום בגן עדן (2013), בשביל אבא (2012), עלטה (2012), קשת בענן (2012), השוטר (2011), התגנבות יחידים (2010), למראית עין (2006). בין תפקידיו בטלוויזיה: 8200, המזח (כאן), תמונות מחיי נישואין (HBO), פמת"א (עונה 2, כאן), מלכת היופי של

ירושלים (יס), שטיסל 2013-2021 (יס), הנערים (קשת/HBO), מתים לרגע 2 (הוט), מלכות (הוט), בשבילה גיבורים עפים (קשת), דה וויס-הנחיה (רשת). בין עבודותיו בבימוי: צוללת מקוללת (תרגום ובימוי, סטודיו למשחק ניסן נתיב), ערה (סרט קצר בתמיכת קרן גשר), שיר (סרט טלוויזיה ל"רשת"). ב-2017 יצא לאור ספרו הראשון אהבה בימי שפעת.

אורי דב יוסף בלופרב זאזא

בין תפקידיו: כולם היו בניי (כריס קלר), צומת וולקן (מיכה שלי), אחד משלנו (ת' באר שבע); רומיאו ויוליה, טייפ, מעבר להרים והגבעות (ת' אלעד); אנטיגונה, שלוש אחיות (ת' תמונע), מינוטאור (הסימטה); קול חתן וקולתי (צוותא). טלוויזיה: המזח, ריקוד האש, בלוגה בלוז, הבאר, פלמ"ח, נעלמים, מועדון החנונים. קולנוע: פינק ליידי, המזח, מתחתנת, הרפתקה בשחקים.

יעל אלקנה יהודית

בוגרת ביה"ס לאמנויות של יורם לוינשטיין

בין תפקידיה בתיאטרון: לעבור את הקיר, בין המילים, אינטימיות (ת' בית ליסין). מופיעה בסדרות טלוויזיה החל משנת 2017 ביניהן: הראש (קשת 2024), הטבח 2 (yes, 2024), גדול עלינו (hot), בחירתה של לינור (קשת 12), להיות איתה 3 (קשת 12), קיבוצניקים (HOT), כדברא (YES), פאנץ (YES), פלאשבק (HOT). השתתפה בפסטיגל 2023.

דניאל מנוחין יהודית

בוגרת בית הספר למשחק גודמן. זוכת תחרות מונולוגים קומיים, תחרות כיוונים בשירה, תחרות מונולוגים חברתיים, תחרות שירה.

בין תפקידיה: קראנק. חברה באנסמבל ארמפה, קבוצת הצעירים של תיאטרון באר שבע. בית ברנרדה אלבה, גרין מייל, הפקר, זורבה היווני, גיבור (ת' באר שבע). סודות ושקרים עלה בפסטיבל תיאטרון קצר 2021.

דוית גביש לובה

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב, 1994.

בין תפקידיה: מריוס, מנדרגולה, מלכוד 22, מלחמת אחים, מעגל הגיר הקווקזי (גרושה), בית ברנרדה אלבה (המשרתת), יומנה של אנה פרנק (מיפ), מניין נשים (חנה קשמון), שמונה נשים (פיארט), אנטיגונה (אורדיקה), אכזר ורחום, חברון, דיבוקים, אלף לילה ולילה, השחף (פולינה), כתם לידה (רבקה), מונוגמיה (אליס/ מלכת הלבבות), שרי מלחמה (רינה העיתונאית), הזוג המוזר, החותנת, אנה קרנינה, קוויאר ועדשים, החייל האמיץ שווייק,

החולה היהודי (דליה), אבא גוריו (מאדאם ווקה/אמו של ראסטיניאק), גבירתי הנאווה (גב' פירס), יחסים מסוכנים (מאדאם דה וולאנז'), לבד בברלין (הטה הברלה), 1984 (גברת פרסונס), שייקספיר מאוהב(המלכה אליזבת), עלובי החיים (גברת טנארדייה), מיכאל קולהאס (אליזבת), עיתונאי על תנאי (אורנה), מאחורי הגדר (ציפה-לאה), כפרה, מקווה (אסתי), אביב מתעורר (גב' ברגמן), ינטל (השדכנית), מלון סוף העולם (דבורה), הנוקמים, סיפור אהבה (גיילי), הדוקטור(רבקה רוברטס), לאופולדשטאט (ווילמה), מעבר לדלת (רולי), שידוך (נעמי חורב) בת' הבימה. וכן: משהו עגנון (נאמן הפקות), היפהפה האדיש (מונודרמה), בוויטרה הגזלן (ת' הקאמרי), אימפוטנציה (ת' הסימטה), הטיפול (מרכז הפרינג'). בטלוויזיה: מייקל. זוכת פרס ע"ש רפאל קלצ'קין, 2002.

מיקי פלג-רוטשטיין לובה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה
בית צבי, 1993.

בין תפקידיה: קרוב יותר (אליס), בית ברנרדה
אלבה (מרטיריו), המכשפה (חנה'לה), סוניה מושקט
(סוניה), משרתם של שני אדונים (סמרלדינה),
אנטיגונה (אנטיגונה), משוגעת (ויויאן), אוגוסט:
מחוז אוסייג' (איווי), מוריס שימל (חולדונקה), פוסט
טראומה (נעמי), שרי מלחמה (צבעון), הכיתה שלנו
(זוחה), חשמלית ושמה תשוקה (יונס), ז'קו (גאולה),
קוריוולנוס (ססיניה), הצמה של אבא (פרידה), המלך
ליר (רגן), ברטוד ואגנס (גליה), עושה כרצונו (דסי),
סיבת המוות אינה ידועה (שלומית), אביב מתעורר

(גב' ברגמן), מצדה 1942 (לולה/רופוס), בקשתה האחרונה של רווקה (איילת), בוסתן
ספרדי 2021 (זהרה), וכי מהו טיול (נויה הבוגרת), קב"ן (שרה אפריאט), אידה (לנה נודל),
לאופולדשטאט (אווה), הגברת הראשונה (לו קדר)- בת' הבימה. פילומנה, המלך (רחלי),
הרולד ומוד, כחול בוער (תמי) בת' בית ליסין. ירח שחור (עלימה), הנשים הפיניקיות
(אנטיגונה), הלן קלר (הלן קלר) בת' באר שבע. ציד המכשפות בת' חיפה. אלוורה בת'
תמונע. בטלוויזיה: גירושים נפלאים, ילדות רעות, צעדים ראשונים. בקולנוע: מסוכנות,
צלקת, 71 מטר מרובע. פשוטה, הצגת היחיד פרי עטה, היא זוכת פסטיבל "תיאטרונטו",
2007 ופסטיבל "תספיס" בקיל, גרמניה, 2008. ההצגה השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים
בטייפה, פארמה, בוקרשט, מוסקבה. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המשנה לשנת
2009 על תפקידה במשוגעת. זוכת פרס שחקנית השנה ע"ש שמוליק סגל מטעם
תיאטרון הבימה, 2016.

הילה שלו אילנה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם
לוינשטיין, 2012.

בין תפקידיה: השבועה (שדה/מפעילת בובת
ילד), המאהב (דאפי), חיזור גורלי, משפחה עליזה
(מרי), סיפור פשוט (מינה צימליך), LOVE, LOVE,
LOVE (רוז), אגדת רובינא (חנה רובינא), סימני דרך
(נעמי א'), קח את אבא שלך ולך לעזאזל (חגית),
המורדים (זמרת), מאחורי הגדר (איטה כץ), החולה
המדומה (אנז'ליק), אביב מתעורר (אילזה), בוסתן
ספרדי 2021, המלט 2021, יפו 1903 (ציפורה
אנגלברד), ינטל (ינטל), עוד חוזר הניגון (תרצה אתר),
קזבלן (ת' הבימה). מסע הדוד מקס (ת' חיפה).

שרוליק (סל"ה בשיתוף ת' הקאמרי); כטוב בעיניכם (ת' המדיטק בשיתוף ת' בית ליסין),
הכבש הששה עשר (בשיתוף ת' ארצי לנוער), מומו, מופע זוגי. אי המטמון (ת' אורנה פורת
לילדים ונוער). זוכת פרס השחקנית המצטיינת ע"ש אלה דן, 2017 ופרס קרן אוהלה הלוי,
2021.

עמי סמולרצ'יק בסיק

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, 1995.

בין תפקידיו: נודניק, רומנטיקה, מבקר המדינה 2005, מוריס שימל (ת' הבימה בשיתוף ת' חיפה), ליזיסטרטה, החייל האמיץ שוויק, פאניקה (רודני), ז'קו, לבד בברלין (אנו קלוגה), בעלה של אשתי (לוקה), שייקספיר מאוהב (הנסלו), עיתונאי על תנאי, הרובוטית, וכי מהו טיול?, עוד חוזר הניגון (שמואל בונים), הרטיטי את לבי (פשוניאק), אידה, מעבר לדלת, שוסטרמן (פרוספר קינן), הגברת הראשונה (אברהם אמינוף) - בת' הבימה. שמו הולך לפניו, כולם היו בני - בת' חיפה. דבר מצחיק קרה (ת' הקאמרי). צ'קוומיקו (כתיבה ומשחק) - בת' הסמטה. בפרינג':

הקרפדים, פלפל אל חפ'ה, סמולרצ'יק (הצגת יחיד פרי עטו). בטלוויזיה: משפחת יום הולדת, סברי מרנן, עד כאן, פאפאדיזי, בלי גרביים, האיגלו של טרלה, אהבה זה כואב, מה שלמה, פלורנטין. בקולנוע: הכידון, מחכים לסורוקין, מבצע סבתא, סימה וקנין מכשפה, פתיחה 1812, סטאר-טפ, מלך הג'ונגל, שושנה חלוץ מרכז. ב-2005 יצא ספרו "איפה אתה" בהוצאת "מוזה". כתב תסריט לסרט הדוקומנטרי "מלך הג'ונגל" ולסרטונים בערוץ "אגו".

אביב טומי כרמי מגולי

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין (2014).

בין תפקידיה בתיאטרון: שיעור (ת' באר שבע). המחברת הגדולה, חוות החיות (ת' גשר). המורדים (ת' הבימה, מועמדת לפרס השחקנית המבטיחה 2018), החולה המדומה. מניין נשים, כולם היו בני (ת' באר שבע/ת' הבימה). בטלוויזיה: מיגל - זוכת פסטיבל קאן בפרס אנסמבל השחקנים הטוב ביותר. ביום שהאדמה רעדה, חמישים, אלישע, השוטר הטוב, אבא מטפלת, המעילה, המתחם 25. קולנוע: השחיין- בימוי: אדם קלדרון. יוצרת ושחקנית המופע קוונטה. מועמדת לפרס קיפוד הזהב 2022.

איה זמיר מדונה
תלמידת כיתה ה' בבי"ס 'יובלים', גני
תקווה. שנה שנייה בחוג תיאטרון
ב'מרכז הבמה'

מיקה פריינטי מדונה
תלמידת כיתה ה' בבית הספר 'בארי',
באר שבע. שנה שלישית בקבוצת
המצוינות של גודמן ביה"ס למשחק.
רוקדת בסטודיו לריקוד 'בני אברהם'.

שילה קוסאשווילי מדונה
תלמידת כיתה ה' בבית ספר 'אורנים',
מונסון-יהוד. שיחקה בתפקיד מאיה,
האחות הקטנה בסרט "הענקים של אי
הפסחא".

משפחת אלייב

משפחת אלייב עלתה ארצה בשנת 1991, והחלה לעבוד, עם הגעתה, עם אמנים מוכרים בסצנה הישראלית. בשנים 1991-1994 עם מיקי גבריאלוב ומוג'דה וכן עם חיים צינוביץ' בפרוייקט הג'יבריש. מ-1992 ועד שנות האלפיים המאוחרות עבדה עם ישראל בורוכוב "מזרח ומערב". הופיעה בהצגות בבימויו של מישה אשרוב ז"ל ובתיאטרון גשר. בהמשך שתפה פעולה עם תיאטרון הבימה בהצגה "מעגל הגיר הקווקזי" של ברכט עם להקת צעירי הבימה. במקביל מופיעה הלהקה מעל במות ותיאטראות בארץ ובעולם, עם מוזיקה מקורית ועממית מחבל ארצות שביל המשי וקווקאז, שכן יש השפעה הדדית ניכרת במוסיקה של הארצות אוזבקיסטן אפגניסטן אזרבייג'אן גאורגיה ובוכרה.

אריאל אלייב אקורדיון

למד הוראת מוזיקה באוניברסיטת בר אילן, שירת בלהקה צבאית של בריה"מ, למד מוזיקה באוניברסיטה בבריה"מ.

סולן להקת "משפחת אלייב" וכן ניגן בלהקות של זמרים רבים ביניהם: ריטה, מיקי גבריאלוב, ירדנה ארזי, חיים צינוביץ, אתי אנקרי ועוד. שיתוף פעולה בהצגה "מעגל הגיר הקווקזי" בהבימה בבימויו של אילן רונן. השתתף בתכנית הטלוויזיה "בטברנה של שמעון פרנס".

צביקה אלייב כלי נשיפה

נצר למשפחת אלייב. נגן כלי נשיפה וכלי-מיתר אתניים.

אלן אלייב כלי הקשה

מתופף בכלים אתניים בוכרים, גאורגים, קווקזים מזרחיים ומערביים. ב-20 שנים האחרונות מוביל בסצנה הגאורגית על התוף המסורתי דוהולי (בראבאן).

מימין לשמאל: צביקה, אריאל ואלן אלייב

מימין לשמאל: איה זמיר, דניאל מנוחין

מימין לשמאל: יעל אלקנה, מיקה פריינטי, מיכאל אלוני

LATE MARRIAGE

Credits

After the film by
Dover Kosashvili

Adapted to the stage by
Maayan Even

Directed by
Shir Goldberg

Set Designer
Niv Manor

Costumes
Yehudith Aharon

Music
Lior Ronen

Dramaturgue
Shahar Pinkas

Movement Design
Dor Eldar

Sound design
Elad Dadon

Assistant director
Assaf Pinhasi

Actors

Yasha
Zvika Hadar/David Kigler

Lili
Esti Zakheim

Zaza
Michael Aloni/Uri Dov Yosef Bluefarb

Judith
Yael Elkana/Daniel Menuhin

Ilana
Hila Shalev

Luba
Davit Gavish/Miki Peleg Rothstein

Bessik
Ami Smolartchik

Magouly
Aviv Carmi

Madona
Aya Zamir, Mika Parienti, Shila Kosashvili

Accordion player
Ariel Elayev

Wind Instrument player
Zvika Elayev

Percussionist
Ellen Elayev

Synopsis

Zaza was already supposed to get married: he is already 32 years old, and according to Georgian tradition, he is supposed to be married, by now, to a young and beautiful bride from a respectable family with a good name in the community. The problem is that Zaza just doesn't want to get married. I mean, at least not with the potential brides that the caring parents arrange for him - because his heart belongs to a secret lover that he hides from his parents.

Will Zaza surrender to total love? Or will he succumb to the pressures of family and tradition? **Late Marriage** is a soul-shaking work about the struggle between what is expected of us and what we really want. The film won ten "Ophir awards", and is considered one of the most successful Israeli films.

Opening: 04 March 2024, Beer Sheva Theatre

🕒 **1 Hour and 35 minutes** with no interval

Right to left: Aviv Tumi Carmi, Zvika Hadar, Davit Gavish, Esti Zakheim

מימין לשמאל: אורי יוסף דב פלוברב, הילה שלו

הבימה

התיאטרון הלאומי

03-6295555 📞 www.habima.co.il 🌐 הבימה התיאטרון הלאומי **f**

habimatheatre 📷 שדרות תרס"ט 2, תל אביב 📍

תיאטרון

באר-שבע

תיאטרון. נקודה.

*2690 📞 www.b7t.co.il 🌐 תיאטרון באר שבע **f** b7ttheater 📷

שדרות רגר 41, המשכן לאמנויות הבמה באר-שבע

צילום תמונות סטודיו אילן בשור **צילום הצגה** מעיין קאופמן
צילום וידאו וטריילר רדיי רובינשטיין **אריזה גרפית** גיא יעקב ישראלי